

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské práce

Autor: Lucie Hermanyová

Studijní obor: Jazyková a literární kultura

Název práce (česky/anglicky): Užití pomístních jmen obce Obytčov a jejího okolí
/ Uses of minor place-names of Obytčov and its surroundings

Vedoucí práce: Mgr. Kristýna Dufková, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. Lukáš Zábanský, Ph.D.

Hodnotící kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	A
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	A
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	A
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	C
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	C

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A, B, C, D, E, F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Vyjádření oponenta práce k antiplagiátorské kontrole:

Dle antiplagiátorské kontroly Odevzdej.cz se jednoznačně jedná o plně originální počín (celková podobnost na úrovni 1 %).

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Práci doporučuji k obhajobě, navrhuji klasifikační stupeň B.

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Práce studentky Lucie Hermanyové splňuje všechna kritéria bakalářského kvalifikačního díla. Tvůrčí počín obsahuje teoretickou a praktickou část, která byla založená na výzkumu pomístních jmen obce Obytčov a jejího okolí. Do práce je rovněž zahrnuta projektová část, která se zabývá vznikem a eventuální distribucí brožury shromážděných pomístních jmen. Samotná brožura tvoří jednu z příloh BP. Bakalářskou práci „Užití pomístních jmen obce Obytčov a jejího okolí“ považuji za dílo metodologicky zcela minimalistické, obsahově konzistentní, předmětem zájmu nezajímavé, banální a rozsahem zcela zbytečně překračující standard.

Výsledky kvalifikačního počínu v praktické části přinášejí zcela očekávatelná zjištění. Mladá generace používá jiné názvy než generace stará, žádné překvapení, v generačním posunu názvů evidujeme sekularistickou tendenci tam, kde byly původně názvy spjaté s křesťanstvím. Stejně tak převaha hodonym a hydronym je očekávatelná, všude jsou třeba cesty, aby tam bylo možné dojet / dojít, bez vody pak není život. Centrem slovní zásoby jsou vždy apelativa, periférií systému pak propria. Autorka tedy míří do periferie, a aby toho nebylo málo, vybírá si za centrum svého zájmu obec o počtu několika málo set obyvatel. V době, kdy dochází od dob průmyslové revoluce znovu k celkové konverzi společnosti (společenské, technické, mediální atd.), v době, kdy existují tisíce přednějších i kontroverzních témat, na která by bylo vhodné, náležité a přínosné psát BP. Zejména se to týká BP oboru Jazyková a literární kultura, který je orientován i mediálně. Luxus zabývat se

periferními tématy by se dal pochopit v dobách hojnosti a klidu, kdy se nic zásadního v lingvistice a společnosti (potažmo jazykovědě) neděje. „Rozškatulkovat“ pomístní jména obce Obyčtov však považuji za nebezpečně málo. Každý se někde narodil, každý někde žil, pracoval, o něco se snažil, měl někoho rád a nakonec zemřel, ale v jazykovědě je důležité jen to, co člověk ve svém životním čase vykonal, objevil a napsal.

Nacházím překlapy (např. „raz“ místo sraz), ortografické prohřešky (např. chybně uváděná procenta) či jiné formální chyby (neodlišování vnitřních hranatých závorek v rámci kulatých), např. na str.: 6, 14, 16, 17, 18, 26, 27, 31. Zvětšený rozsah bakalářského kvalifikačního počínu není vysvětlitelný, teoretická část má 7 stran, stejně tak praktická část mohla být o poznání kratší, autorka trvá na mechanickém rozboru bodů a, b, c, d, přičemž by obsahově stačilo jen b, když slovní druh snad pozná (a má poznat) i dítě školou povinné. V daném bodu „b“ však sama studentka mnohdy interpretaci slovtvorné motivace nenabízí, často nejspíš proto, že je to zcela nabíledni. Hodonymum Viadukt či vlastní jméno neživých objektů U slepičárny nenabízí mnoho myslitelných alternativ interpretace / rozboru. Z hlediska stylistického se tu setkáváme i s náznaky učebního stylu, např. na str. 11 („což je nauka o vlastních jménech“). Pohybovat se v uměřenosti odborného stylu činí autorce místy obtíže, např.: str. 4 („v koláčových diagramech“), str. 9 („mám možnost se do této problematiky ponořit“), str. 10 a jinde („v koláčových grafech“), str. 27 („mezi občany“), str. 49 („sesbíraných jmen“) či 51 („vedla rozhovory“). Uvádění citací v textu není důsledně jednotné. Na počátku praktické části (str. 20-21) došlo k chybě při sčítání a třídění pomístních jmen na jednoslovná a víceslovná, zatímco autorka počítá 20 jednoslovných jmen, ve skutečnosti jich vypisuje 18, podobně píše o pěti předložkových PJ (ve skutečnosti jich je 7); dohromady víceslovných pomístních jmen nacházíme 17, nikoliv 15. Horší ovšem je, že studentka již nepíše, co z tohoto třídění vyplývá, co z něj vyvozuje. Jindy v textu nacházím banality, které mě přivádějí do hlubokých rozpaků, a můj názor na míru soudnosti a kritického myšlení studentky Hermanyové začíná být po přečtení textu rozkolísaný, např. na str. 28 („musela jsem tedy zjišťovat, odkud jméno pochází“). S podobným překvapením eviduji redundantní formální vysvětlivky, např. na str. 29 („vytvořeno přes Microsoft Word, Tabulka“). Použití podobných odstínů modré barvy pro frekventovaná pomístní jména v grafu č. 1 považuji za krajně nevhodné (dvě nejrozsáhlejší skupiny PJ v grafu tak nelze vizuálně odlišit).

Celkově budí BP dojem práce pro práci (resp. práce pro diplom / titul). Autorka poněkud nepřesvědčivě považuje brožuru, která je výsledkem jejího snažení, za použitelnou „pro více účelů“. Podle mého skromného názoru by turistům stačila vývěska u kostela, která tam již pravděpodobně visí. Obecní úřad v Obyčtově zajisté brožuru vyvěsí a nejspíš si ji přečte i několik obyvatel. Další účely mi nepřicházejí na mysl. Zbývá otázka, není to trochu málo? Z formálního hlediska ale autorka splnila očekávané, práce má metodu, kanonické části a odpovídá si na otázky kladené v úvodu. Prokázala rozdílnosti v užití PJ z hlediska generačního a dále také převahu hodonym a hydronym.

Bakalářská práce paní Lucie Hermanyové formálně splňuje všechny požadavky kladené na tento typ kvalifikací, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Datum a podpis oponenta práce:

3. května 2020

PhDr. Lukáš Zábranský, Ph.D., v. r.